

ANOTACE

Diplomová práce je zaměřena na psychomotorický vývoj dítěte v kontextu přetrvávajících primárních reflexů. Autorka vychází z poznatků vývojové psychologie a neurofyziologie, že některé vývojově starší fáze musí za optimálních okolností vývoje a zrání dítěte v jistém období vymizet, a být nahrazeny ontogeneticky novějšími formami. Výzkumy potvrzují spojitost přetrvávajících primárních reflexů, psychomotorického vývoje a problémů učení a chování. Cílem diplomové práce je zkoumat, jestli se inhibicí primárních reflexů pomocí Neuro-vývojové terapie prokazatelně zlepší stav dětí s opožděným psychomotorickým vývojem, včetně jejich školního prospěchu. Autorka se v úvodních kapitolách zaměřuje na normální psychomotorický vývoj dítěte, zejména na hrubou motoriku, jemnou motoriku, smyslové dovednosti včetně propriocepce a kinestezie a jejich význam pro schopnost učení ve školním věku. V další části diplomové práce jsou rozebrány jednotlivé primární reflexy, a jejich vliv na psychomotorický vývoj. Zvláštní pozornost autorka věnuje fázi lezení u dětí v kojeneckém věku, kterou považuje za důležitý milník v optimálním psychomotorickém vývoji. Z kazuistik vyplývá, že přeskočení jakékoli vývojové fáze dítěte můžeme považovat za rizikový faktor poruch učení a chování a zároveň nám indikuje, že u dítěte zřejmě přetrvávají primární reflexy. Přetrvávající primární reflexy lze Neuro-vývojovou terapií inhibovat a tím umožnit optimální psychomotorický vývoj dítěte.

Klíčová slova: psychomotorický vývoj dítěte, primární reflexy, lezení, Neuro-vývojová terapie
